

Diari Oficial del Consell General

Any 2022 – VIII Legislatura – Núm. 23/2022

Sessió ordinària celebrada el dia 29 de setembre del 2022

El dia 29 de setembre del 2022, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicycle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 114/2022, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral (segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència de les M. I. Sres. Roser Suñé Pascuet i Meritxell Palmitjavila Naudí, Síndica General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Oliver Alís Salguero
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sra. Alexandra Codina Tort
M. I. Sra. Bernadeta Coma González
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Raul Ferré Bonet
M. I. Sra. Sílvia Ferrer Ghiringhelli
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Eva López Herrero
M. I. Sr. Marc Magallón Font

M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Joaquim Miró Castillo
M. I. Sr. David Montané Amador
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sra. Núria Rossell Jordana
M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez
M. I. Sr. Carles Sánchez Rodríguez
M. I. Sra. Roser Suñé Pascuet
M. I. Sra. Susanna Vela Palomares

S'ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Ester Molné Soldevila, Jordi Font Mariné, Roger Padreny Carmona, Josep Pintat Forné i Joan Carles Ramos Reboredo.

També hi és present el M. I. Sr. Xavier Espot Zamora, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Èric Jover Comas, ministre de Finances i Portaveu; Maria Ubach Font, ministra d'Afers Exteriors; Josep Maria Rossell Pons, ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, ministre de Turisme i Telecomunicacions; Víctor Filloy Franco, ministre de Territori i Habitatge; Judith Pallarés Cortés, ministra d'Afers Socials, Joventut i Igualtat; Albert Font Massip, ministre de Salut; Ester Vilarrubla Escales, ministra d'Educació i Ensenyament Superior i Trini Marín González, ministra d'Administracions Públiques i Participació Ciutadana.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Susanna Vela Palomares, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.05h)

La Sra. síndica general:

Punt Únic: preguntes al govern amb resposta oral.

Us recordo que, segons disposa l'article 131 del Reglament del Consell General, el temps total per a substanciar una pregunta, incloent també la rèplica i la duplica, no pot excedir de 8 minuts dividits en parts iguals. I que finalida la resposta del membre del Govern, si el conseller general que formula la pregunta ho sol·licita, la Síndica general li concedirà la paraula per un minut per repreguntar. Per tal que pugui formular fins un màxim de quatre repreguntes estrictament estrictament sobre la mateixa matèria. La Síndica general

concedirà la paraula per un minut a la resta de consellers generals que ho demanin per tal que formulin fins a dues repreguntes estrictament sobre la mateixa matèria. El membre del Govern disposarà per a la resposta del mateix temps. Alhora, us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent, admesa a tràmit ahir per la Sindicatura.

Procedim, doncs, amb la primera pregunta.

Pregunta primera. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel Molt Il·lustre senyor Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de setembre del 2022, relativa a les improvisacions del Govern en matèria d'urbanisme.

Fou registrada amb el número 726 i s'ha publicat en el butlletí número 116/2022 del 28 de setembre.

Exposa la pregunta al senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora síndica.

Visc que en el passat debat d'orientació política el dia 12 de setembre, el cap de Govern anunciava l'entrada a tràmit pel procediment d'extrema urgència i necessitat d'una llei que, segons les seves paraules, serviria per posar fre a l'allau de la construcció i el creixement desmesurat. Fets que, per cert, han estat alimentats de forma continuada i decidida pel propi govern al llarg de tota la legislatura, amb mesures com ara reduccions fiscals i de cessions per fer més viables i justament per a impulsar la realització de projectes d'edificació majorment destinats a la inversió i a l'especulació immobiliària. Vist que el projecte de llei en qüestió anava acompanyat d'una memòria justificativa que no es pot considerar més que com un veritable escàndol polític per la manca de respecte que implica amb relació al Consell General. En concret, i només a tall d'exemple, la memòria econòmica abastava dos petits paràgrafs i l'únic impacte xifrat era el d'una pèrdua de recaptació de 100 euros en concepte d'inscripció al registre deguts.

Vist que pocs dies després la cònsol d'Andorra la Vella feia unes declaracions en què afirmava que aquí no s'atura res, que es podran continuar presentant projectes i que no serà una cosa excessivament difícil de complir perquè es validin els projectes. Vist que entretant, una veritable allau de projectes i de demandes han estat entrades als diferents comuns enmig d'una situació d'inseguretat jurídica i de descontrol institucional. Entre altres, reunions d'urgència entre Govern i els comuns, de les que han sorgit missatges, per part de totes les institucions, contradictoris, oposats i donant la sensació de que no hi ha cap mena de rumb ara mateix en aquesta qüestió. Vist que en la presentació de l'informe anual de la Cambra de Comerç el passat dimarts, el cap de Govern va afirmar que "vull llançar un missatge d'absoluta tranquil·litat particularment el sector empresarial i en particular, el sector de la construcció. Això no serà ni una aturada, això no serà cap moratòria i que ja ho veuran quan es continuïn autoritzant llicències d'edificació, plans parcials o projectes d'urbanització". En què quedem? Del fre a la construcció al tranquils, aquí no s'atura res en tan sols uns pocs dies. Vista l'allau d'entrada de projectes als comuns, la inseguretat

jurídica, la sensació de descontrol i de pèrdua de credibilitat del govern i particularment del senyor Espot en aquesta matèria, després de decisions i missatges erràtics i contradictoris els uns amb els altres, es demana si pot el govern aclarir-se d'una vegada en aquesta matèria o, dit d'una altra manera, a quin Xavier Espot cal fer cas? Al del debat d'orientació política o el de la presentació de l'informe econòmic de la Cambra de Comerç?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Respon pel Govern, el cap. Teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, moltes gràcies, senyora síndica.

Permeti'm, senyor López, i el conjunt de consellers i conselleres de la cambra i fins i tot potser ho diré per als membres del Govern, si tenien algun dubte que només hi ha un Xavier Espot. No n'hi ha, no n'hi ha diversos. Que jo sàpiga. En tot cas, davant aquesta pregunta tan elegant i tan ben estructurada, i amb aquest to sempre tan cortès al qual ens té acostumats, jo crec que cal fer algunes contextualitzacions i puntualitzacions. Miri, no exagero quan dic que la introducció de la seva pregunta i els antecedents de la seva pregunta són un allau de mentides i de tergiversacions. I m'explicaré i ho justificaré.

Vostè diu, sense embuts, i de fet, ho repeteix malgrat li ho hem intentat argumentar múltiples vegades el contrari, que aquest govern ha aprovat reduccions fiscals i cessions urbanístiques per a projectes destinats a la inversió i a l'especulació immobiliària. Digui'm vostè quines reduccions fiscals ha aprovat aquest govern destinades a projectes que el que pretenen és la inversió i l'especulació immobiliària? Digui'm vostè quines reduccions de cessió ha autoritzat aquest govern als comuns amb aquest mateix objectiu? Li recordo que la Llei, per cert, que vostès van portar al Tribunal Constitucional potser no se la va llegir abans de portar-la al Tribunal Constitucional. Només permet la reducció al 0 % de la cessió urbanística per part dels comuns en cas que es construeixi habitatge destinat al lloguer. Que, com vostè sap, o hauria de saber. És una problemàtica que ens concerneix a tots i respecte de la qual crec que tots hauríem de fer esforços per intentar incrementar l'oferta d'habitatge al nostre país.

Pel que fa a la segona tergiversació, fins i tot diria falta de respecte cap als equips del Govern i particularment del Ministeri d'Ordenament Territorial i del Ministeri de Medi Ambient, que van posar molts esforços en l'elaboració de la memòria que acompanya aquest projecte de Llei. I a mi em sembla que titllar aquesta memòria econòmica, aquestes set pàgines d'argumentació sòlida i estructurada d'escàndol polític, em sembla, per dir ho de manera planera, fort de cafè, i no una falta de respecte ni cap a mi ni cap als ministres, sinó cap a aquells que ens han ajudat i han col·laborat a elaborar-la.

I dir que la memòria econòmica només diu que hi haurà un menyscapte de cent euros també és no haver-se llegit suficientment el contingut d'aquesta memòria econòmica. La memòria

econòmica d'un projecte de llei el que ha de contenir és l'impacte que, des d'una perspectiva pressupostària, pot tenir un determinat conjunt de normes. En aquest cas, les normes que es contenen en aquest projecte de llei, com a conseqüència, com dic, de les mesures que s'adoptin de l'impacte pressupostari que se'n pugui derivar. Doncs bé, amb bon criteri, aquest projecte de llei el que ve a dir és que, per un costat, però vostè suposo que això ho ha obviat interessadament, per un costat, l'elaboració dels estudis de càrrega urbanística per part dels comuns tindrà un impacte econòmic per als comuns, per als seus pressupostos, perquè evidentment hauran de pagar uns honoraris a tal efecte. Evidentment, nosaltres desconeixem quins seran aquests honoraris. I que pel que fa concretament a l'Administració General, les obligacions en matèria urbanística que establim en aquesta llei no tenen impacte pressupostari, però en el cas, per exemple, de la moratòria dels habitatges d'ús turístic, sí que hi ha un impacte pressupostari en el sentit de que totes les noves llicències d'habitatges d'ús turístic, que ara no n'hi haurà perquè establim una moratòria de dos anys, fins ara, per cada llicència s'havia de pagar cent euros. Per tant, no digui que l'impacte que xifra aquesta llei és de cent euros en total.

Dit això, senyor López, i per acabar, vostè pot intentar extreure frases meves del debat d'orientació política i del discurs o de la intervenció que vaig fer en el si del Consell, a la presentació de l'informe econòmic de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra. Pot fer ho. I segurament fent aquesta extracció, diguem-ne interessada i parcial, vostè podrà concloure contradiccions. Però li puc dir que no és el cas. És a dir, nosaltres ens mantenim en la mateixa posició que vam anunciar en el debat d'orientació política i que després vaig refermar a la presentació de l'informe econòmic. I és la posició segons la qual nosaltres creiem que s'havia de fer un pas endavant per posar un fre al creixement urbanístic desaforat i sense control que tenim al nostre país. Però posar un fre no significa establir una moratòria i, per tant, amb bon criteri, vaig dir davant la Cambra de Comerç que de la mateixa manera que hi haurà uns controls addicionals, no s'aturaran totes les llicències de construcció d'obra nova, ni els nous plans parcials, ni els nous projectes d'urbanització.

Crec que queda prou clar que aquesta solució intermitja, ponderada, moderada, malgrat que a vostè no li satisfaci, tot i que encara no sabem quin és el seu model, doncs és la mateixa la que vaig exposar en el debat d'orientació política que la que vaig exposar en el moment de la presentació de l'informe econòmic davant de la Cambra.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor cap de Govern.

Per la rèplica. Senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Miri, encara que no li agradi, sí que hi han diversos Xavier Espot. De fet, n'hi ha més de dos més. No sé si ha vist la pel·lícula Zelig de Woody Allen. No sé si la coneix. En tot cas, és

una pel·lícula interessant que representa un fals documental d'un personatge que s'adapta tant amb els seus interlocutors, que fins i tot canvia físicament i psicològicament per tal d'agradar a les persones amb les que es troba. I això és el que vaig pensar quan el vaig escoltar el passat dimarts enmig dels empresaris de la Cambra de Comerç. Si feia uns dies maltractava els companys parlamentaris en seu parlamentària, doncs allà el vaig veure més aviat com un corderet amb una veu pausada dient tranquils, no patiu, aquí no passa res, les directrius seran molt fàcils de complir i ja veureu com es podran continuar presentant sense cap mena de problema les llicències i els i els informes. Per tant, senyor Espot, el que vostè va defensar aquí en el debat d'orientació política i el dia de l'aprovació de la llei i el que vostè va dir a l'informe de la Cambra de Comerç, alhora, les dues coses no poden ser. O és una o és l'altra. I per tant, o bé està prenent el pèl al Consell General o bé el va prendre el dimarts a l'empresariat. O bé, com apunten molts, i ara hi entrarem, doncs potser van tenir una ocurrència de cap de setmana i ara no saben ben bé ni com sortir-se'n ni com explicar-ho.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor López.

Per la duplica té molt poc temps. Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies, senyora síndica.

Sí, de fet en necessitaré molt poc, perquè evidentment prescindiré de totes les paraules de menyspreu i de desqualificació que sempre utilitza el senyor López perquè malauradament no sap parlar del fons de les qüestions sense, sense entrar en, fins i tot, a valorar els aspectes psicològics del seu contrincant polític. En tot cas, jo crec que no hi ha cap contradicció, així ho corroboro. Ho torno a dir. I penso, doncs, que nosaltres mantenim un discurs que és absolutament coherent i que va en la mateixa línia i que és un discurs que segurament a vostès no els agrada perquè a vostès els agraden les solucions extremes i dogmàtiques. A vostès no els agraden les solucions ponderades. No els agrada filar prim. I a nosaltres ens agrada filar prim. I en aquest cas han volgut filar prim. Creiem que hauria estat un molt mal missatge establir una moratòria, que segurament és el que haurien volgut vostès, tot i que encara no ho sabem, perquè com que s'aixequen de la sala a l'hora de parlar d'aquestes qüestions. Nosaltres creiem que una moratòria hagués estat un molt mal missatge per a l'economia del nostre país i de cara a l'exterior. I per tant, de la mateixa manera que creiem que també calia trobar solucions a aquest creixement desaforat i sense control que teníem el nostre país, doncs crec que hem trobat una solució intermitja que consisteix en el fet, doncs, de que a partir d'ara no només caldrà tenir en compte aspectes intrínsecs de la parcel·la que es vol edificar, sinó també aspectes extrínsecs, i això és el que es derivarà dels estudis de càrrega urbanística que tenen un any per fer els comuns. I entretant, hi haurà una supervisió del Ministeri d'Ordenament i del Ministeri de Medi Ambient, que també tindrà en compte, amb els elements de què disposa el Govern, d'aquests elements extrínsecs. Per tant, se seguiran aprovant llicències d'edificació d'obra

nova, se seguiran aprovant nous plans parcials, nous projectes d'urbanització. Però evidentment, ni amb el mateix abast ni amb la mateixa intensitat que s'ha fet fins ara. Crec que no és massa complicat d'entendre.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor cap de govern.

Iniciem les repreguntes.

Els recordo que tenen un minut per pregunta, un minut per resposta.

Senyor López desitja repreguntar, entenc. Primera repregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Primer només un petit matís. Jo crec que no és cap mena de menyspreu ni desqualificació dir que vostè adapta el missatge al seu interlocutor i a les circumstàncies en què es troba. No hi ha cap desqualificació en aquest sentit. És a dir, vostè ho va fer descaradament el dimarts, però ho fa tot sovint. I jo crec que és difícil governar un país canviant de registre i canviant de discurs en funció de qui es té davant. I això és el que va passar dimarts. I vostè avui té la gran ocasió per explicar d'una vegada per totes què és el que realment es vol fer amb aquesta mesura. Perquè la inconsistència és absoluta.

És a dir, si resulta que només és un tràmit addicional i es continuaran validant projectes. I finalment, el que vostè ha aconseguit amb la seva improvisació és fer l'efecte contrari, és a dir, que hagin entrat projectes de manera desmesurada als comuns i que s'hagi accelerat de manera molt important l'entrada de projectes en els comuns. Més que frenar la construcció, el que està fent és accelerar-la, crear por i generar inseguretat jurídica. Per tant, aquest objectiu no s'està aconseguint. Si, a més, com vostè es va comprometre, les directrius seran molt fàcils de complir, no hi haurà cap mena de problema, s'està aconseguint un efecte contrari al que vostè havia anunciat. Per tant, té l'ocasió de ser clar en aquest sentit avui, amb motiu d'aquesta pregunta que se li està fent.

La Sra. síndica general:

Formuli la repregunta senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, si pot explicar d'una vegada per totes quina és la finalitat, quin és l'objecte i si s'està avaluant bé les conseqüències que ha provocat la seva decisió, el seu anunci amb aquest allau de projectes que s'estan entrant als comuns.

La Sra. síndica general:

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. No és el que diu, senyor López, és com ho diu. És com ho diu sempre. I crec que no soc ni la primera ni l'última persona que li ha dit i crec que no li fa massa favor la manera com diu les coses. En tot cas, ho he dit dues vegades, ho tornaré a repetir. Crec que ho he explicat suficientment bé, però si vol ens hi aturem una mica més, tenint en compte que vostès aquell dia no hi eren presents i no van poder participar del debat, tot i que ho vaig explicar també en el debat d'orientació política.

Fins ara només es tenien en compte a l'hora d'autoritzar un projecte d'obra nova, un pla parcial, un projecte d'urbanització, aspectes intrínsecs de la parcel·la, llevat d'algunes excepcions molt puntuals. A partir d'ara, es tindran en compte aspectes del voltant de la mateixa parròquia, del territori on s'insereix aquesta obra nova, aquest pla parcial o aquest projecte d'urbanització. Per exemple, es valorarà si la capacitat de connexió elèctrica, tenint en compte el creixement urbanístic que suposarà aquest pla parcial o aquesta obra nova, serà suficient. Es tindrà en compte si les aigües residuals, les depuradores de què disposem, són suficients. Es tindrà en compte si la vialitat, les carreteres de què disposem també són suficients per endegar totes aquestes persones noves que es derivaran d'aquest nou projecte que s'ha d'autoritzar. Crec que no és massa complicat.

Per tant, són aspectes addicionals, requisits addicionals que fins ara no existeixen i que, per via de conseqüència, tothom entendre que suposarà una reducció tant del nombre com de la intensitat d'obra nova, de plans parcials o de projectes d'urbanització que s'autoritzaran. Ara bé, també com amb les cessions urbanístiques, hi haurà excepcions, per exemple, aquells que es dediquin a fer habitatge destinat al lloguer. En aquest cas no hi haurà els requisits addicionals que demanem, per exemple, per a tot allò que tendeixi a l'especulació immobiliària. I li dic perquè vostè, que sempre diu que nosaltres beneficiem l'especulació immobiliària, no deu ser tan així si estem donant requisits o establint requisits afegits precisament per aquells que es dediquen a l'activitat de compravenda. I miri.

La Sra. síndica general:

Acaba Sr. Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Acabo de seguida. Si el preocupa tant aquesta allau, no s'hauria de queixar de la tramitació d'extrema urgència ni hagués hagut de fer l'espectacle que van fer la setmana passada. Sigui dit de passada, tots els mitjans de comunicació els ho van criticar no només nosaltres. I haurien hagut d'acceptar i entendre que precisament l'únic mecanisme que teníem per evitar, en la mesura del possible, aquest efecte crida i aquesta allau era aquesta tramitació d'extrema urgència i necessitat.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Segona repregunta, senyor López.

El Sr. secretari general:

Gràcies, senyora síndica.

El Sr. Pere López:

I tornant molt breument amb el tema de com dic les coses, jo crec que ho he dit amb certa ironia. Potser vostè no l'ha entès plenament la ironia que jo li he fet. Vostè sí que quan es pronuncia sobre els companys consellers i la manera que els va tractar el dia 14, em sembla que ho va fer amb gens de ironia i amb una cruesa a mi em sembla que molt forta per la seva part.

L'habitatge de lloguer. Vostès sempre s'obliden del tema assequible. L'habitatge de lloguer pot ser perfectament habitatge especulatiu i per a inversió, en tant que no garanteixi que aquest habitatge sigui a un cert nivell de renda al qual hi puguin accedir les persones. I per tant, una cosa no garanteix l'altra. I després, l'efecte crida. El tràmit d'extrema urgència i necessitat, senyor Espot, sap vostè perfectament que comporta uns dies entre que es publica al BOPA. I que, per tant, entenc que vostè havia avaluat aquesta situació. Vostè ha creat o s'ha convertit en un risc pel mercat immobiliari. És una persona que d'un dia a l'altre pren una decisió com la que pren. Els agents econòmics estan absolutament desconcertats i vostè ha provocat ara, doncs, aquesta allau de projectes. Que ha de saber que si el que volia era frenar la construcció, doncs miri, ha provocat, de moment l'efecte contrari. I la por sobre el que pugui vostè decidir d'un dia per l'altre, aixecant-se un dia pel matí. Que és el que va passar amb el debat d'orientació política. Està disposat o estaria disposat a fer un veritable debat sobre un model urbanístic amb una nova llei d'urbanisme? O vostè creu que amb una decisió com aquesta realment es solventa els problemes? Perquè queda clar que d'entrada ha fet por. Entrada de projectes. I molts comuns amb la senyora Marsol al capdavant, ja ho han dit, que aquí els criteris seran molt, i vostè va dir-ho el dia de la Cambra de Comerç claríssimament, que els criteris seran molt fàcils de complir i, per tant, no hi haurà pas una contenció, una reducció de projectes.

És a dir, vostè el que ha fet és una autopista perquè entrin més projectes i perquè ho facin ràpid. Perquè vostè un altre dia, doncs, es pot despertar i prendre una altra decisió arbitrària en aquest sentit. Realment ha valorat bé aquesta qüestió?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyor cap de Govern.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Que el senyor Xavier Espot és un risc sistèmic, això és ironia o és una broma de mal gust? Jo no ho sé, dec ser el causant de les set plagues d'Egipte, senyor López. Miri, siguem seriosos. Jo crec que està molt bé aquest exercici que vostè fa. I el govern ho fa tot malament i el govern és el culpable de tots els mals i és una improvisació. I ara vaig a intentar extreure declaracions d'un costat i de l'altre per veure si els hi destapo les vergonyes. Escolti, què en pensen vostès d'això? Perquè és que després de tres setmanes encara no sabem ni què en pensen. Primer, perquè es van absentar del debat on se n'havia de parlar, com a mínim el grup parlamentari de Terceravia i m'atreviria a dir, fins i tot la senyora Carine Montaner, sabem què en pensen d'aquest projecte de llei. I albirem una mica una mica quina és la seva forma de veure el creixement urbanístic i el futur urbanístic del nostre país. Vostès què en pensen? Escolti, no diu vostè que és el cap de l'oposició? Escolti, doncs pronunciï. M'entén? No m'emplaci ara a un vostè té ganes de fer un... Sí, sí, tinc ganes de fer tants debats com vulgui. M'entén? I perquè si no la setmana que ve em tornarà a fer un article al diari per dir que no vull debatre. Sí, sí, si estic debatent amb vostè senyor López. On toca, que és el lloc on està representada la sobirania popular. Si jo no en tinc cap de problema de fer debats. Però escolti, assumeixi la seva responsabilitat. M'entén? Vull dir, no tenen vocació de governar? Està molt bé sempre anar a la contra i dir que el que fa el govern està mal fet. El que fan els grups parlamentaris de la majoria està mal fet. Si no fem res ens hauríem sentit fins al final de la legislatura i durant totes les eleccions que tancavemels ulls a la realitat. Que som, com ho diu sempre vostè? Que som els garants de que els lobbys continuïn enriquint-se i omplenant-se les butxaques mentre la gent està patint dificultats al nostre país? En canvi, fem alguna cosa, prenem una decisió valenta, perquè crec que és valenta, perquè evidentment hem molestat a molts sectors econòmics i a persones amb poder. Evidentment que hem molestat. Hem tocat molts interessos econòmics amb aquesta norma.

La Sra. síndica general:

Vagi, acabant senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Ja no dic que ens doni la raó, però com a mínim, dignis a dir què en pensa. I posi damunt la taula el seu plantejament en matèria urbanística. I ja que no ho van fer el dia que tocava, com a mínim avui, en lloc de parlar d'ironia i de no sé què i de si la meua psicologia i no sé què, sigui una mica responsable, si us plau, i digui què en pensa d'això. I llavors podrem començar a debatre i a intercanviar opinions de manera fonamentada.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Tercera repregunta.

Senyor López no el sentim.

El Sr. Pere López:

No he dit sistèmic. Dic que vostè en aquest tema s'ha convertit en un risc. Perquè arbitràriament ha pres una decisió que ha provocat, que a mi em sembla, si vol, li començo a explicar el que penso de la decisió que ha fet i el que nosaltres podem pensar en aquest sentit. Tot i que estem en una sessió de control en què els consellers pregunten al govern i no al contrari. Si vol que parlem, convoquin's algun dia al seu despatx a que puguem parlar, més de les coses. Que això sí que li costa molt i no li agrada gens. I li direm clarament el que pensem del què vostè ha fet. Nosaltres pensem que vostè ha volgut fer un titular periodístic que pensava que era encertat. Vostè pensava que, amb això, és un tema que li ajudaria a guanyar les eleccions. Jo diria que li està sortint bastant malament la cosa. Perquè de fre a la construcció ja ho estem veient, més aviat al contrari. I aquí sembla que tothom està buscant la fórmula de diblar el que vostè està plantejant.

Els comuns ja han buscat i estant buscant la fórmula que al final serà un mes. Paraules de la senyora Marsol. Un mes que farem aquests estudis i, a partir d'aquí, continuarem presentant projectes. Els propietaris s'han posat nerviosos, vist que vostè d'un dia a l'endemà vostè pot prendre una decisió com aquesta i ràpidament han entrat projectes urbanístics perquè no se'ls redueixi l'edificabilitat o els drets que tenen adquirits. Per tant, jo crec que d'entrada vostè s'ha equivocat. Ha pensat que era una bona idea, que això li donaria un titular de cara a la sostenibilitat. I està provocant, d'entrada, l'efecte contrari, que tothom s'ha posat nerviós i tothom vol entrar projectes i per tant, tindrem més construcció a curt termini i que vostè no tindrà els mecanismes amb les directrius d'ordenació que es publicaran i amb la feina que fan els comuns per aturar aquests projectes. I, per tant, un exercici de cara a la galeria que produirà un efecte d'increment de la construcció a curt termini.

Jo li dic, si vol fer, fem un veritable debat sobre el model urbanístic i una nova llei d'urbanisme. Amb l'actual llei, el que vostè volia fer és impossible. Jo no crec que vostè cregués que realment podria frenar la construcció. Crec sincerament que ha volgut fer aquest gran titular, que ara està atrapat, perquè fent una mica aquest paper que li deia, vol aconseguir a uns i vol aconseguir els altres.

La Sra. síndica general:

Ha d'acabar, senyor López.

El Sr. Pere López:

I si és un fre a la construcció, no es pot anar dient als empresaris tranquils, no patiu, que això serà molt fàcil de complir i aquí no s'aturarà cap projecte urbanístic. Per tant, li torno a dir, està disposat a parlar d'una nova llei d'urbanisme i d'un nou model urbanístic al país? Sí o no. Perquè aquest és el veritable debat. Jo crec que amb la decisió que vostè ha pres s'ha equivocat. Absolutament.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Senyor cap de Govern.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Vostè creu que nosaltres prenem aquesta decisió per un titular? Sincerament, a mi em sembla que és poc seriós dir això. Nosaltres prenem aquesta decisió després de fer uns estudis detallats, després de reflexionar durant molts mesos sobre una situació que ens preocupava enormement i després d'haver ponderat, tot el govern amb els equips tècnics, amb els equips jurídics, quines diferents decisions teníem a l'abast per intentar trobar, com he dit abans, una solució que fos ponderada i equilibrada. Jo, en cap moment, vaig dir a la Cambra de Comerç "aquí no s'aturarà cap projecte". No ho vaig dir mai. Aquí no s'aturarà cap projecte. Això no és veritat. I avui ho he dit una altra vegada. Evidentment, no s'aturaran tots els projectes, però la intensitat i el nombre de projectes que s'autoritzaran no serà el mateix. Evidentment que no. Si no, no calia fer cap tipus de modificació.

I miri, jo no tinc perquè convocar-lo el meu despatx perquè vostè em digui el què pensa d'aquest projecte de llei. Vostè havia de dir el que pensava d'aquest projecte de llei el dia que el vam debatre i el vam votar en aquesta cambra. Era aquell moment on vostès tenien l'obligació reglamentària de pronunciar-se sobre aquest projecte de llei. Dit això, si vostè en vol parlar, jo no tinc cap problema de parlar d'aquest projecte de llei i d'altres coses, perquè evidentment això no és un punt final a la reflexió que hem de fer en matèria d'urbanisme. Nosaltres no ho hem dit mai que això fos un punt final. Nosaltres, de fet, ja fa mesos que hem començat a parlar amb els col·lectius des del ministeri d'Ordenament Territorial, per fer una modificació en profunditat de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme. Una llei que té més de vint i tres anys, tot i que, més no, en té vint i tres, o no, encara no, vint-i-dos. Una llei que s'ha anat modificant molt puntualment, però que necessita una revisió global, evidentment. I ja sabem que aquest treball no és un treball que el podem fer de la mateixa manera que hem adoptat aquesta decisió puntual. Però precisament si volem que aquest treball assoleixi un bon resultat, que aquest treball prosperi i que acabem tenint una norma urbanística que vagi en el sentit de la defensa de l'interès general del nostre país. Això requereix un treball pausat i un treball tranquil. No el podem fer.

La Sra. síndica general:

Ha d'acabar senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Acabo de seguida. No el podem fer tenint al costat una situació de creixement urbanístic desaforat que falsejarà absolutament el debat. Per tant, jo crec, que en el fons, amb aquesta mesura, que contemporitzarà les coses, que posarà una mica de calma però que no és una mesura extrema. Jo crec que ens estem donant temps i estem fent un favor a aquest segon debat que hem de tenir. I evidentment que aquest segon debat l'hem de tenir amb vostès. Espero que hi vulguin participar. No només amb vostès, també teníem tots els col·lectius

interessats. Però són coses que són completament diferents i incompatibles. Per tant, doncs, no m'oposi aquest projecte de llei, que ara ja és una llei, des d'ahir, amb aquest treball que, evidentment, també l'hem de fer i que aquest govern ja ha començat a fer i està disposat a fer.

La Sra. síndica general:

Acabi, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Vol fer la quarta repregunta? Endavant.

El Sr. Pere López:

Molt breument, senyora síndica, només per demanar-li al senyor Espot tots aquests grans estudis que hem fet en relació al ara hi ha llei. Tots aquests informes que fa mesos que estan treballant i totes aquestes quantificacions tan grans que han fet per part seva. Els va adjuntar amb el projecte de llei? Tots aquests informes i tots aquests anàlisis que han fet i que segons vostè, porten sis mesos realitzant o tots aquests estudis, estaven adjuntats al projecte de llei que es va trametre al Consell el Consell General? Gràcies, senyora síndica. Per cert, és una informació que hem hagut de demanar per demanda d'informació per l'article 5, saber tots els estudis i tots els informes suposadament elaborats des de fa temps en què es basava aquest projecte de llei.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor conseller.

Senyor cap.

El Sr. Xavier Espot:

El contingut d'aquests estudis el vaig desgranar amb detall en la meua intervenció en el debat d'orientació política. Suposo que vostè ho va sentir. I aquests mateixos estudis estan reflectits en aquesta memòria econòmica i en aquesta memòria justificativa que vostè ha titllat de manera molt maldestre d'escàndol polític. Dit això, si vostè vol l'estudi concret, nosaltres evidentment, com no pot ser d'una altra manera, li farem arribar si el demana per la via que l'ha de demanar, que és la via reglamentària. I si ja ho ha fet, l'hi entregarem en el termini que correspongui. Potser és una mica tard, perquè vostès, bé, no ho sé com que van tenir aquell posicionament el dia de la votació i del debat del projecte de llei, potser si haguessin tingut un altre posicionament també haguessin pogut compartir això abans,

perquè vostè i s'haguéssim pogut pronunciar en aquell moment. Però en tot cas, suposo que aquestes dades també els hi podran interessar de cara a aquest segon treball, que espero que hi vulguin col·laborar i participar de modificació global de la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme. En tot cas, ja sé que jo no li he de fer preguntes. Ho deixa sempre clar, però sí que puc constatar que acabem aquest debat sense saber el que el Partit Socialdemòcrata pretén al nostre país en matèria urbanística.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Senyor cap de govern.

Senyor Camp, havia aixecat la mà. El seu torn. Primer per la seva primera pregunta.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies, senyora síndica. Gràcies, senyor cap de Govern, per les seves explicacions.

De tots és sabut que la gestió urbanística està vertebrada en una successió de passos que culmina en l'atorgament de la llicència de construcció. La modificació del LGOTU aprovada el 31 de juliol del 2012 per aquest Consell General i a proposta del govern demòcrata de l'època, estableix que els plans d'ordenació i urbanisme parroquials han de definir les circumstàncies que motiven la revisió, d'acord amb la sostenibilitat mediambiental, territorial i econòmica, entre les quals destaca la població, la previsió del creixement demogràfic, la previsió de la progressió econòmica, l'aigua, els recursos naturals, les infraestructures, la mobilitat i el paisatge. També diu aquesta modificació del POUM del 2012. Doncs que consideren que a partir de la primera revisió dels plans ja no és preceptiu mantenir l'edificabilitat global de la parròquia derivada de les ordinacions anteriors a la Llei General d'ordenació del territori i urbanisme. La menció del paisatge respon, com vostès diuen en la seva exposició de motius en aquesta modificació de llei, doncs, a la ratificació recent per part del Conveni Europeu del Paisatge. Doncs per tant, no creuen vostès que han fet la vista grossa en l'aprovació dels POUMs i ara, com que el creixement se'ls en va de les mans, el govern de coalició es vol salvador, com erigir-se salvador de la pàtria i aprova aquesta llei de moratòria quan en realitat ja tenien els mecanismes per regular el creixement sostenible i sostingut? Es pot pronunciar el Govern si amb la modificació de la llei de la LGOTU del 2012 es podia regular el creixement?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor cap de Govern.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Senyor Camp, la veritat és que m'estranya molt la seva pregunta perquè com vostè hauria de saber, els POUMs no els autoritza el govern. Els POUMs els autoritza la Comissió Tècnica d'Urbanisme, on hi ha representat el Govern i els set comuns, a més a més dels corresponents tècnics que assessoren la CTU. Per tant, el Govern no té una veu determinant en el si de la CTU. I, per tant, tot i que vostès tenen tendència a voler responsabilitzar el govern de tots els problemes que hi ha al damunt la taula, en aquest cas li puc garantir que no és responsabilitat, com a mínim exclusiva del Govern, que s'hagin aprovat o no uns determinats plans d'ordenació i urbanisme parroquial. Miri, sí el 2000 haguéssim pogut preveure que ara tindríem aquesta situació. I el 2004 també. I el 2006 també. I el 2012 també. Si vostè creu que la situació del 2012 era una situació equivalent a la d'ara. Si el 2012 justament no tenien problema d'habitatge, havia marxat un munt de gent d'Andorra. Justament el problema que teníem és que el sector de la construcció estava en hores baixes. És que era una realitat completament diferent de la que coneixem ara. I sempre podem dir que fem tard o que hem improvisat. Posem-nos d'acord perquè és que no es pot improvisar i fer tard al mateix temps, eh? O potser, sí. No ho sé. Però com que som els culpables de les set plagues d'Egipte.

Però però clar, és que al final. Nosaltres el que hem intentat és donar resposta de la manera més ràpida possible, però també més meditada possible a la realitat en la qual ens trobem ara. Podem dir que ens haurien pogut anticipar un any o dos. Miri, escolti. Fa dos anys estàvem en plena Covid. Què vol que li digui? M'entén. No sabíem què passaria en aquest país. Si tornarien els turistes. Si hauria de marxar la gent perquè no es guanyaria la vida. Si el sector de la construcció realment reprendria o no reprendria. I no és per autojustificar-me ni per justificar el meu govern ni els grups parlamentaris que li donen suport. Però és que al final, des de la palestra també les coses es veuen molt fàcil. Jo crec que al final poc importa tot això. El que importa és de dir, estem d'acord o no estem d'acord amb el que volem tirar endavant.

La Sra. síndica general:

Ha d'acabar.

El Sr. Xavier Espot:

Quina proposta alternativa tenen vostès en aquest àmbit? No fer res, fer ho diferent, fer més? Jo crec que és això el que interessa als ciutadans. No si el 2012 ho haguéssim pogut preveure. M'entén el què li vull dir?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Desitgeu fer la segona repregunta. Endavant, senyor Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Si tenia una segona repregunta. Però com que el senyor cap de Govern té les habilitats per contestar allò que no se li demana, dons. Escolti, miri, permetin, senyor cap de Govern, que li diré, doncs per què vam fer una modificació de la LGOTU el 2012 que preveia aquesta capacitat de càrrega que vostè ara diu capacitat de càrrega, però que la llei del 2012 ja preveia les infraestructures, el creixement sostingut, el paisatge, l'aigua, els recursos naturals. Vostè em diu que els plans, els POUMs, al final els aprova la Comissió Tècnica d'Urbanisme. Que jo sàpiga, la Comissió tècnica d'Urbanisme, doncs vostè està amb ell sol. Per tant, vostè que vol dir? Que la llei del 2012, vostès, el Govern, el Consell General, que fem unes lleis, resulta que els comuns se la passen per un lloc, no? Escolti, senyor cap de govern, si presenten uns POUMs i no tenen la previsió del creixement econòmic, social i dels recursos naturals, per què fem lleis? Doncs, deroguem potser la llei del sòl, si la llei del sòl els POUMs no l'han d'aplicar. No em tergiversi, no em digui la nostra proposta. Jo li dic que vostè no està fent complir la llei amb els POUMs amb el què vostès van aprovar. Aquesta és la primera pregunta que li he fet. Encara no hem entrat a la segona. Estem a la primera pregunta.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Li contestaré molt ràpid. És que vostè creu que ha de preguntar al govern per quin motiu els comuns no compleixen la llei? Escolti, és que el govern no té pas la culpa de tots els mals d'aquest país. M'entén? Jo m'he de portar garant com a govern de que els comuns compleixin les lleis? Escolti, qui ha de garantir que els comuns o el Govern compleixin les lleis són els tribunals? No el Govern. No hi ha una tutela superior del Govern respecte dels comuns sobre si compleixen o no les lleis. I a la CTU, repeteixo, el Govern n'és un membre més, però hi ha els set comuns representats. Per tant, el govern té una veu i un vot. M'entén, i el que pugui dir el Govern no és definitori ni diriment. Per tant, a mi em sembla molt bé. Estem en una sessió de control del govern. Vostès fan el seu joc, al Govern el volen posar contra les cordes i volen acusar el Govern de tots els mals. Ja en fem de coses malament. Ja li ho reconec. Però escolti, no ens faci culpable a nosaltres de si els comuns eventualment han incomplert la LGOTU. En tot cas, són vostès també des d'aquesta cambra que han de fer complir les lleis que aproven, no el Govern. Jo no soc el garant de que vostès, de que els comuns o de que els particulars, compleixin les lleis que vostès aproven. Llevat, evidentment, que les lleis a mi em donin instruments per fer-ho a través d'un servei d'inspecció a través, d'un règim sancionador. Però no és el cas en aquest cas. Per tant, jo què vol que li digui? És que poca cosa podem fer des del govern, més que promoure modificacions legals com hem fet. I vostès, aprovar modificacions legals que reconduixin la situació per si hi ha eventuais incompliments, que aquests incompliments deixin de tenir lloc. I crec que anem una mica en aquest sentit, amb aquest projecte i amb aquesta llei que es va aprovar ahir.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Espot.

Segona, ja n'ha fet dos. Ja està. Ja sap que són les regles aprovades en el reglament. Són dos repreguntes per a cada conseller.

Alguna repregunta més per part d'algú? Senyor Miró.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies, senyora síndica.

Gràcies, senyor cap de Govern, per les seves explicacions.

Molt fàcil i molt ràpid. No sé si demanar-li vostè o si no fer-ho. Des del dia 14 a la data d'avui sap, més o menys, quants projectes han entrat als comuns i quants habitatges representen?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Miró.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

No ho sabem exactament, senyor Miró, perquè tot i que hem demanat les dades, hi ha un comú que no ens hauria volgut facilitar. No li diré quin, però en tot cas sí que li puc dir que fins avui portem entrats 297 projectes, si deixem de banda aquestes dades que ens manquen. Tot l'any 21 em vam portar 364. Per tant, amb tota la prudència del món, però tampoc estem, si fem un càlcul fins a finals d'any, tot i la moratòria, és possible, doncs, que poguéssim acabar amb menys projectes entrats que l'any passat. Però s'ha de ser molt prudent. Sento no poder-li donar més dades, senyor Camp. Després, si vol, li contesto la segona pregunta. Fora de la cambra.

La Sra. síndica general:

Ha acabat Senyor Espot? Sí.

Senyor Miró, segona repregunta.

El Sr. Joaquim Miró:

Gràcies.

Jo li demanava des del dia 14 fins a la fins a la data d'avui. I quants habitatges això pot representar?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

No tenim aquestes dades perquè estan a l'abast dels comuns i crec que ells ni tan sols les han tractat. A més a més, hi ha moltes sol·licituds que, tot i que encara s'ha de valorar si estan suficientment fonamentades o s'han d'admetre a tràmit per manca de documentació suficient, etcètera, etcètera. Per tant, doncs, ara no tenim aquesta dada. Però jo crec que és evident i això ja ho sabíem, que hi hauria un efecte crida. També és veritat que pel que em diuen els cònsols, molts són projectes que ja eren projectes que igualment haguessin entrat d'aquí a un, dos o tres mesos. Vull dir, perquè ja eren projectes que, és a dir, preparar un pla parcial o un projecte d'urbanització no es fa en dos dies. És una feina feixuga. Per tant, doncs jo crec que també, tot això ho vam dir, ho hem de contextualitzar, ho hem de moderar i després jo crec que ens ha de portar, i ho deia l'altre dia i no em vull fer pesat amb aquesta qüestió, a una reflexió, perquè no és només aquest el problema l'han vist amb les mesures Covid i l'han vist en molts altres casos, hem de fer una reflexió de futur. De la mateixa manera que hem de reflexionar sobre la llei d'urbanisme, encara hem d'anar més enllà i hem de fer una reflexió de futur sobre com ens dotem de mecanismes que ens permetin ser, com els altres països, àgils a l'hora d'adoptar determinades decisions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Senyora Montaner, primera repregunta.

La Sra. Carine Montaner:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Endavant, senyora Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

És evident que s'ha de reflexionar. Potser la via sigui posar una base de dades comunes entre els comuns, el Govern, etcètera, per poder treballar junts. Perquè clar, és el que diu vostè. És molt difícil perquè hi ha els comuns, d'una banda, el Govern de l'altra. I per fer una política, potser amb vista. Jo crec que s'hauria de pensar en això, però no només pel tema de la construcció, en molts temes. Jo porto anys dient-ho, i inclús ho havia dit a la Judith Pallarés, la senyora ministra quan era ministra de la Funció Pública. Jo crec que s'ha

de reflexionar amb una base de dades comuna, cosa que facilitaria molt la feina del govern, dels comuns, dels treballadors públics i també que facilitaria molt la vida dels usuaris. Crec que pot ser una via interessant a estudiar.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Montaner.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, en prenc nota. Em sembla una bona iniciativa. Crec que ja s'han fet passes en aquest sentit en moltes qüestions, per exemple en matèria tributària. A vegades tampoc no és una qüestió del Govern. Hi ha d'haver una voluntat compartida en aquest sentit, però em sembla bé. I evidentment, tot el que sigui compartir informació i tractar-la conjuntament per disposar de més elements d'informació i de més capacitat de decisió afinada. Crec que és una bona idea.

Gràcies, senyora Montaner.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor cap de Govern.

Senyor Carles Sánchez. Primera repregunta.

El Sr. Carles Sánchez:

Gràcies, senyora Síndica, prenent el testimoni del meu company, el senyor Miró. Li volia preguntar. Senyor cap de Govern, d'aquests 297 projectes entrats per la via que ens ha explicat, quants d'aquests són destinats a la venda i quants d'aquests són destinats a lloguer?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Sánchez.

Senyor cap de Govern.

El Sr. Xavier Espot:

És que no li sé dir perquè és que són els comuns que reben aquests projectes. Pel que m'han dit, però és que estic parlant realment d'una manera molt aproximada, hi ha de tot. Per tant, els que són de lloguer no poden obeir a l'efecte crida. Perquè en el cas del lloguer no canvia absolutament res. És a dir, es regiran pel mateix règim jurídic que abans. Però sí

que n'hi ha alguns de lloguer. Però, malauradament, com estava passant abans, i això no és resultat d'aquest projecte de llei, la gran majoria de projectes que estan entrant són projectes destinats a la compravenda, i també n'hi ha molts, malauradament, que s'entren com a lloguer i que després es reconverteixen en projectes de compravenda. Evidentment, pagant d'allò que toca. I això, també, potser haurem de fer una reflexió sobre si és convenient que continuï sent així o no. En tot cas, no em correspon només a mi, també correspon als comuns arribar a la fi d'aquesta reflexió.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Pregunta número 2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre senyora Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita per escrit de data 19 de setembre del 2022, relativa al bus gratuït per als temporers.

Fou registrada amb el número 700 i s'ha publicat en el butlletí número 114/2022 del 20 de setembre.

Exposa la pregunta la senyora Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Tenint en compte la importància dels temporers per a la temporada d'hivern i tenint en compte el nivell de recursos econòmics que tenen, es demana al Molt il·lustre Govern si s'ha plantejat incloure els temporers a nivell del bus gratuït.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyora consellera.

Respon pel Govern, senyor Víctor Filloy. Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, perdó. Gràcies, senyora síndica. Gràcies, senyora Montaner.

Miri, el Govern d'Andorra va portar al Consell General la proposta de llei de mesures per millorar el poder adquisitiu de la ciutadania, amb tot un paquet de mesures entre les quals es trobava l'aprovació d'una partida per fer front a la gratuïtat del transport públic. Aquesta llei tenia i té la clara intenció d'alleugerir la càrrega econòmica de la ciutadania en un context com l'actual i que ha afectat directament sobre el poder adquisitiu de les llars i, en especial, de les famílies. No podem obviar la voluntat de la llei a qui va dirigida i a les nombroses famílies amb dificultats per arribar a final de mes i per aquest motiu el Govern va decidir fer

gratuït el transport públic, per pal·liar l'impacte de la inflació i la pèrdua de poder adquisitiu de la ciutadania a l'hora de fomentar l'ús del transport públic. Miri, el cost de la prova pilot de la gratuïtat del transport públic és, a data d'avui, de 3.700.000 euros, i el Govern va decidir acotar-la, especialment a les persones amb una autorització de residència habitual al país.

I es va fer en aquest sentit, seguint l'esperit de la llei de la què parlàvem, la llei de mesures per millorar el poder adquisitiu de la ciutadania. Ara bé, no podem pensar que els treballadors temporers queden desemparats i que no disposen d'un transport públic i assequible, ja que disposen d'uns abonaments i d'un transport públic a un euro al dia amb viatges il·limitats, des de la temporada passada. I des de l'àrea de Transports es treballa conjuntament amb les companyies per millorar i facilitar l'accés d'aquestes persones al transport públic i facilitar la seva mobilitat per accedir als seus llocs de treball, com la seva mobilitat personal. No oblidem alhora, també, que una part d'aquests treballadors temporers gaudeixen del transport que les pròpies empreses contractadores ofereixen també per poder desplaçar-se al seu lloc de treball.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre, per la rèplica Senyora Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Primer de tot celebro la iniciativa del bus gratuït perquè les famílies necessitaven això. Entenc amb la seva resposta que estudiaran maneres, potser, senyor ministre, maneres de millorar inclús tot el tema del transport dels temporers. Estudiarà aquesta via? Suposo que el govern està disposat a estudiar aquesta via. És el que he entès jo, no?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora Montaner.

Per la duplica, senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies.

Exactament, he dit que estudiarem aquesta via, però en tot cas ho traslladaré al Ministeri de Transports perquè ho analitzin. En tot cas, també dir-li que hem fet un càlcul aproximat del què també representaria per a les arques de l'Estat el fet de posar a disposició de les persones temporeres el transport completament gratuït. Comptant que tots els temporers agafessin aquesta metodologia de transport, estaríem parlant del voltant d'uns 900.000

euros per una temporada de sis mesos. Per tant, és una xifra considerable que haurem de tenir en compte i que, en tot cas, podria ser subjecte a reflexió per part del Ministeri de Transports de cara a les temporades properes. Però en tot cas, ara per ara, evidentment, no em puc aventurar a garantir-li aquesta proposta que vostè ens fa tan amablement. Però en tot cas recullo la proposta i així ho traslladaré al ministeri competent.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Desitja fer una repregunta senyora Montaner? Segur?

Pregunta número 3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre senyora Carine Montaner Raynaud consellera general no adscrita per escrit de data 19 de setembre del 2022, relativa a la decisió presa pel Govern d'iniciar el projecte de construcció dels accessos al terreny on es projectaria la implementació del futur laboratori P3 de Grifols, sense esperar la decisió del tribunal.

Fou registrada amb el número 701 i s'ha publicat en el butlletí número 114/2022 del 20 de setembre.

Exposa la pregunta la senyora Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies senyora síndica.

Tenint en compte les accions legals davant de la Batllia per denunciar el pacte de socis entre Govern i Grifols, es demana al molt il·lustre govern com pot ser que el Govern hagi pres la decisió d'iniciar ja el projecte de construcció dels accessos al terreny on es projectaria la implantació del futur laboratori P-3 de Grifols sense esperar la decisió del tribunal.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Respon pel Govern, senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies senyora síndica.

Respondré molt breument. Miri, per una raó molt senzilla, senyora Montaner. Perquè complim el que diu la llei. El codi de l'administració diu que els actes administratius són executoris des del moment en què s'han dictat, llevat que els tribunals estableixin el contrari.

I malgrat vostès i altres persones, repetidament han demanat davant dels tribunals ordinaris que se suspengui aquest acte administratiu, els tribunals en repetides ocasions ja els hi han dit que no tenien raó i que, per tant, aquest acte administratiu no s'havia de suspendre. I com que no s'ha acordat la suspensió cautelar per part dels tribunals ordinaris i nosaltres acatem el que diuen els tribunals ordinaris, continuem amb la construcció d'aquest centre de recerca en immunologia.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor cap de Govern.

Per la rèplica, senyora Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

El senyor cap de Govern no pensa que tenint en compte les dues accions legals de la Batllia, per prudència s'hauria d'esperar la sentència, la decisió del tribunal en aquest sentit. Ni vostès ni ningú està per sobre del tribunal. La certesa no la té tampoc. A mi em sobta molt. Normalment estem en una democràcia on els pilars són els que són i el poder judicial hi és. Doncs per mi, per prudència, perquè ni vostè, és clar, és que està molt segur d'ell mateix, però és el tribunal que es pronunciarà. I crec que per prudència s'havia de parar i esperar. Com a mínim. Gràcies, senyora síndica. Doncs bé, segons la seva resposta, ja no li demanaré d'aturar la construcció dels accessos cap al laboratori que s'intentarà a Ordino. Suposo que ja tirarà endavant tots els accessos i que no aturaran el projecte de construcció de la carretera. No?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies.

Per la dúplica, senyor cap de Govern.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Miri, és que justament la democràcia i el respecte als tribunals és acatar les resolucions dels tribunals. I en aquest sentit hi ha un aute de l'11 de març del 2022 que diu que "la pretensió, textualment, la pretensió de la gent de suspensió de l'acte administratiu impugnat es basa en que s'impugna per causes de nul·litat de ple dret, d'acord amb els articles 50 i 129 del Codi de l'Administració, així com que la seva execució pot causar perjudicis d'impossible o difícil reparació." I el tribunal diu: "Per tal que pugui ser acceptada la petició de suspensió de l'acte administratiu impugnat, cal, en primer lloc, que es fonamenti

l'existència d'un supòsit de nul·litat absoluta que la nul·litat de ple dret invocada tingui, en principi, sense perjudicar el fons, certa credibilitat per evitar que la simple invocació d'una nul·litat absoluta es converteixi en un mecanisme per aturar l'execució de l'acte administratiu, buidant de contingut l'article 50 del Codi de l'Administració, que es refereix a l'efectivitat de l'acte i perjudicant l'interès general i públic. I en segon terme, cal provar que l'execució de l'acte recorregut pot causar perjudicis d'impossible o de difícil reparació."

I el tribunal diu textualment un altre cop: "La pretensió de la gent, en aquest cas qui va demanar la suspensió de l'acta, es basa en la causa de nul·litat de ple dret i en perjudicis de difícil o impossible reparació. No obstant l'exposat, en el present supòsit, el Tribunal no aprecia, a priori i sense perjudicar el fons, cap dels requisits exigits per l'article 48 de l'Administració relatiu a la nul·litat absoluta de ple dret de l'acte administratiu impugnat, per tal de donar lloc a la pretensió demanada. I tampoc prova la gent que l'execució de l'acte que s'impugna li causi perjudicis de difícil o impossible reparació. I per tant, en tals circumstàncies no es pot donar lloc a la petició de suspensió." Per tant, com que el tribunal no ha donat lloc a la petició de suspensió i que, per tant, l'article 50 del Codi de l'Administració diu que els actes administratius són immediatament executoris, llevat que els tribunals en suspenguin l'execució. I com que nosaltres complim el que estableix el codi de l'Administració i el que estableixen les lleis en general, evidentment nosaltres continuarem amb tots els passos corresponents perquè sigui una realitat el més aviat possible aquest centre de recerca en immunologia, un centre que suposarà un revulsiu des de la perspectiva de la diversificació econòmica del nostre país en clau de sostenibilitat i d'innovació i que, a més a més, suposarà un revulsiu molt particularment per a la parròquia d'Ordino. Una parròquia que està prou necessitada també de noves activitats econòmiques i de diversificació de les activitats econòmiques existents.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Espot.

Iniciem les repreguntes.

Desitja repreguntar, senyora Montaner? No.

Pregunta número 4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre senyora Carine...

Ai, perdó. Senyor Camp, no l'he vist. Ja que s'enfada amb mi quan no el deixo repreguntar. Ara que sí que li toca, endavant. Faci la primera repregunta.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies, senyora síndica.

Celebro, com diu el nostre cap de Govern, que el govern compleix la llei. La pregunta seria, quan un organisme públic del qual el govern en forma part no compleix la llei què fa el Govern?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor Camp.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Crec, senyora síndica, que ens allunyem de l'objecte de la pregunta. En tot cas, per corroborar el què he dit abans, quan un organisme públic incompleix la llei i el Govern té atribuïda la capacitat d'inspeccionar i sancionar aquest incompliment, el Govern actua. Quan el Govern no té atribuïda aquesta capacitat d'inspeccionar i de sancionar, evidentment, s'inhibeix perquè això també és complir la llei. Per tant, si vostè es refereix al que o intenta reprendre la pregunta d'abans, quan els comuns incompleixen la llei, i jo no estic dient que l'hagin incomplert, però quan els comuns incompleixen la llei no li correspon al Govern inspeccionar i sancionar els comuns, perquè tenim l'estructura institucional que vostè coneix i que ens posa en un pla d'igualtat, d'acord cadascun de nosaltres amb les nostres competències, tant el Govern com els comuns.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor cap de Govern.

Sí, ha de tornar a la pregunta d'origen, si tornem a sortir de la pregunta, no la deixaré formular. Faci i veurem.

El Sr. Joan Carles Camp:

Disculpi, però és la resposta al senyor cap de Govern. Per tant, els organismes públics poden no incomplir la llei i aquí no passa res.

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Això no és una pregunta. Per tant, formuli la pregunta. En tot cas.

El Sr. Joan Carles Camp:

Formulo la pregunta: si un organisme públic no compleix la llei i el Govern no té competències cap a on mireu?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Crec que li ha respost. La donem per resposta.

Pregunta número 4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la Molt Il·lustre senyora Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 19 de setembre del 2022, relativa a les obres de millora de l'hospital.

Fou registrada amb el número 702 i s'ha publicat en el butlletí número 114/2022 del 20 de setembre.

Exposa la pregunta la senyora Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Es demana al Molt Il·lustre Govern, si pot informar al Consell General i a la ciutadania sobre totes les obres de millora de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell que hi ha hagut durant aquesta legislatura. Detallant l'empresa o les empreses que van dur a terme les obres i si pot informar qui va supervisar les obres, precisant els imports de les feines. Les feines també indicant el nombre de metres quadrats d'obra.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Respon pel Govern. Senyor Albert Font.

El Sr. Albert Font:

Sí, moltes gràcies, senyora síndica. Moltes gràcies, senyora consellera.

A veure, és una pregunta que vaig entendre que era difícil de contestar oralment, i més amb el temps invertit perquè es demana molt detall de les obres fetes, les obres que he fet durant aquesta legislatura. Òbviament s'ha fet tot un seguit d'obres i estan emmarcades en uns grups que jo, esquemàticament he definit amb quatre grups. És evident que ara us llegiré quines són les obres al meu veure, que són més significatives. Si es necessiten més precisions, penso que les podrem donar, perquè tinc aquí tot un compendi de les obres que s'han fet. Perquè per parlar de metres quadrats i tot ens anava a portar molt lluny. I penso que si es vol, aquestes precisions òbviament hi són, però de moment us contestaré el que va a seguir. A veure quatre capítols.

El primer, el Pla Renova, que ha destinat aproximadament 1.245.000 euros. Aquest pla Renova estableix els criteris per a la prioritització dels treballs de millora a les instal·lacions del SAAS en funció de tres criteris: la urgència, l'obsolescència i la criticitat. La criticitat engloba l'impacte que té cap al pacient, l'impacte eventual o potencial que té cap al pacient, la freqüència de les avaries. És, a dir de vegades val la pena d'invertir per evitar les avaries

i el temps de subministrament de les peces. Què podem dir? Amb els diners del pla de renoves hem fet unes millores de la climatització i de la ventilació, en particular, el Laboratori d'Anatomia Patològica, de Rehabilitació i de Neonatologia per un valor aproximatiu d'uns 535.000 euros. Després, també a dins del mateix 1.245.000 que us he citat, hi ha unes millores en la il·luminació de l'hospital, a nivell de l'extracció de la cuina, dels equipaments de bugaderia i de la renovació dels ascensors. Que encara no s'han acabat de fer, i que tinc conegut que ara es continuarà a final d'aquest mandat d'invertir en el tema dels ascensors.

El segon capítol seria el de l'emergència Covid. Sabeu que a partir de la declaració de l'emergència del 13 de març del 2020 i en aplicació de l'article 17 de la Llei de contractació pública, es permet l'adjudicació directa a proposta del Consell Directiu del SAAS i amb l'autorització de Govern. En el marc d'aquesta emergència Covid-19, es van autoritzar principalment despeses per l'adequació dels espais hospitalaris destinats a la UCI i els espais de contingència, per un valor aproximatiu de 125.000 euros, unes obres de millora en els circuits d'accés a l'hospital i de gestió de les urgències. Són unes obres que encara es continuen fent. Fins ara s'ha pagat més o menys 482.000 euros.

Com a tercer capítol hi ha un capítol que no toca directament el Ministeri de Salut, que toca més al ministeri d'Ordenament Territorial, ja que són projectes estratègics, que s'entenen que és per, com anava a dir, optimitzar l'estratègia i les dades de salut de l'Hospital. Com hi pot haver la creació de la Unitat de Cirurgia Major Ambulatòria, que ha costat més o menys 1.175.000 euros, penso aproximadament. Sí, 1.175.000 euros. Després hi ha una reforma de passadissos del mateix bloc quirúrgic per un valor de 300.000 euros. Una reforma de la securització de l'heliport. Recordeu que l'heliport de dalt de l'hospital presentava una deficiència de seguretat. Podien baixar les camilles sense obstacle des de dalt de la terrassa. S'ha hagut de securitzar. I per acabar, a dins d'aquests projectes estratègics també hi ha el tanatori nacional per un valor aproximat de 1.260.000 euros.

I acabarem el quart capítol. Doncs aquest fa d'ofici d'una miqueta de calaix de sastre, és a dir, tot el que no entra dins dels tres. Que podem citar, per exemple, les obres de reforma dels espais de consultes externes de l'antiga clínica Meritxell per un valor aproximatiu de 667.000 euros, i les obres de reformes dels despatxos de l'edifici que hi ha en front de l'hospital d'Andbank pels serveis corporatius del SAAS, optimitzant així els volums de l'hospital i fent servir l'hospital com a hospital i no com a despatxos pel SAAS. És tot el que li puc dir, amb aquest resum. És evident que haguéssim pogut estendre'ns quasi bé fins a l'infinit amb el detall de les obres, però bàsicament penso que així us hem fet un esquema del què m'ha semblat que podia ser una resposta a la vostra pregunta.

Moltes gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor Font.

Per la rèplica, senyora Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies, senyora síndica.

Senyor ministre. Sé que vostè és dialogant i que sempre té bona voluntat i sé que les obres ja s'han fet abans del seu mandat. El què li puc dir a la cambra i el que ha motivat la meva pregunta és la cosa següent. És a dir, hi ha molt mal ambient a nivell a nivell del SASS. Molta gent es fa preguntes. Hi ha una part del SASS que veu un declivi del SASS i un descontrol de les despeses públiques. I a mi em preocupa això. I en aquesta cambra la gent ara que està a la majoria i que ja feien preguntes la legislatura passada. És a dir, que ja arrastrem el problema des de fa temps. Hi ha també el tema de la piràmide invertida, és a dir, es queixen que hi ha cada cop més coordinadors i poca gent al final, que fa la feina. És a dir, molta gent que mana. Llavors això s'hauria de mirar. I també aquí hi ha aquest perill, senyor ministre, hi ha el perill de la nova màquina que ha posat a les consultes externes, que ha posat el SASS. Perquè clar, la gent amb la seva targeta, allà posa el número, etcètera. Llavors hi ha un risc de substitució d'identitat. Jo hi vaig anar personalment perquè vaig rebre les queixes i llavors hi vaig anar. Això provoca cua. I a més a més, jo hi veig aquest risc de substitució d'identitat. Imagineu que hi ha un resident aquí que rep un cosí de fora o un familiar de fora en un país llunyà i que es passen les targetes. És que això passa a molts llocs de la Unió Europea.

Dit tot això, hi ha problemes en radiologia. Dit tot això, senyor ministre, jo l'encoratjo i sé que que farà tot el possible. L'encoratjo per intentar solucionar els problemes del SAAS i intentar optimitzar recursos, sobretot. Perquè, clar, estem parlant de les millores, les millores del SAAS, de l'hospital i tot això. Estem parlant de més de, fent-ho ràpid, de cap a cinc milions d'euros. I els despatxos d'Andbank. Això és de lloguer, senyor ministre? I quant seria import mensual, si us plau?

La Sra. síndica general:

No li interpel·li en el moment de rèplica. Acabi la rèplica i ell farà la dúplica i després té repregunta senyora Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Sí. Perdoneu, senyora síndica.

Ja està, gràcies.

La Sra. síndica general:

Per la seva dúplica, senyor Font.

El Sr. Albert Font:

Moltes gràcies, senyora síndica.

I moltes gràcies, senyora consellera, per les seves bones paraules al meu indret. A veure, no conec per la pregunta que em acabeu de fer. No conec i no m'atreviria a donar-vos un

import. Tinc idea de l'import, perquè en vam parlar incidentment a dins del ministeri, però no m'atreviria a afirmar-vos-la ara mateix. No l'he preparat amb aquesta pregunta a nivell dels lloguers que ara s'està pagant pel SASS, a nivell de l'edifici d'Andbank. Sobre la temàtica que heu dit, evidentment el SASS és una casa molt gran. És una casa que té moltes portes i algunes d'elles, lògicament, s'han de optimitzar. És el què venen a fer aquestes inversions d'obra. Totes elles marxen d'un pla estratègic de millora, algunes d'un pla estratègic de millora objectiva, sabent que hi ha una progressió a dins de la necessitat sanitària d'aquest país. I moltes, moltes d'elles, gairebé diria masses, per la compensació de l'obsolescència de l'hospital.

L'Hospital ja té trenta anys. És un hospital que al seu dia es va fer molt gran. Es pensava que es va fer massa gran. I què ha passat? Doncs que en aquests 30 anys s'ha vist que aquest hospital ha acabat emplenant-se. Al començament hi havia molts serveis administratius a dins dels serveis sanitaris i ara, doncs, els serveis administratius s'estan intentant treure de l'hospital. Molts d'ells es van posar a la Clínica Meritxell, l'antiga. Alguns d'aquests, que és el que estàvem com comenten ara, han hagut d'anar a altres edificis i aquest hospital s'està fent una mica petit. Doncs aquestes obres venen a compensar aquesta mancança. Lògicament, com vostè ha dit, senyora consellera, hi poden haver altres mancances d'ordre més funcional. No entren, penso jo, a dins de la línia directora del que ha motivat aquestes despeses que us he intentat detallar tan bonament com he pogut, i que lògicament tenen més a veure a dins de l'operativitat del mateix sistema sanitari. Però penso que això ens portaria doncs, a fer un debat, potser una miqueta més específic. I jo, potser ho sento, però m'he limitat a només mirar l'aspecte aquest de les obres que m'heu demanat. Moltes gràcies, senyora consellera.

Moltes gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor ministre.

Desitja repreguntar, senyora Montaner?

Pregunta número 5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la molt il·lustre senyora Judit Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata per escrit de data 20 de setembre del 2022 relativa al desplaçament de treballadors forans per la via de la presentació de serveis entre empreses andorranes i estrangeres.

Fou registrada amb el número 711 i s'ha publicat en el butlletí número 114/2022 del 20 de setembre.

Exposa la pregunta la senyora Judith Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Vist que els dies 24 i 26 d'agost passat la premsa nacional es va fer ressò d'una inspecció del servei de policia, a les torres que es construeixen a la zona del Clot d'Emprivat. Vist que aquesta inspecció, segons la informació publicada, tenia com a finalitat principal comprovar la situació dels treballadors que hi participen a nivell d'immigració. Vist que l'article 1 de la Llei de relacions laborals, en el que es descriu com a àmbit d'aplicació subjecte a la mateixa. Aquesta Llei és aplicable a totes les relacions laborals que es desenvolupen al Principat d'Andorra. I vist l'article 2 de la Llei de seguretat i salut en el treball, en el que es descriu com a àmbit d'aplicació subjecta a la mateixa. Aquesta Llei s'aplica a tots els sectors d'activitat. Es demana, entén el Govern que la normativa laboral i de seguretat i salut en el treball garanteix que, amb independència del lloc de celebració dels contractes laborals, qualsevol treballador que realitzi la seva activitat laboral a Andorra tingui garantides les condicions mínimes que aquesta normativa garanteix als treballadors d'empreses andorranes?

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora consellera.

Respon pel Govern el senyor cap de Govern.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Miri, precisament senyora Salazar arran d'una consulta puntual, de fet, d'un treballador estranger desplaçat a Andorra, el Departament d'Ocupació i Treball va sol·licitar el parer del gabinet jurídic sobre aquesta qüestió. I el gabinet jurídic va concloure que, tenint en compte que l'article 1 de la Llei de relacions laborals estableix que la llei és aplicable a totes les relacions que es desenvolupen al Principat d'Andorra i que també és aplicable a les relacions laborals que s'inicien o es formalitzen entre empreses establertes al Principat d'Andorra i assalariats quan l'objecte del treball és a l'estranger, llevat que en el contracte les parts hagin convingut l'aplicació de la llei del país estranger. Tenint en compte aquest últim incís. A sensu contrario, el gabinet jurídic conclou que les relacions laborals que s'inicien o es formalitzen entre empreses estrangeres i els seus assalariats estrangers quan l'objecte del treball és el Principat d'Andorra, no s'aplica la llei de relacions laborals sempre i quan, òbviament, en el contracte, les parts, hagin convingut l'aplicació de la llei del país estranger. Si no han convingut res o han convingut, evidentment, l'aplicació de la llei andorrana, en aquest cas sí que se'ls aplicaria el codi de relacions laborals. Crec que amb això he respost a la seva pregunta.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Per la rèplica, senyora Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Bé, en primer lloc, sí que és veritat que és una situació que estem veient cada vegada, sobretot amb el boom de la construcció que està patint en aquest país. És una solució que s'està produint, la contractació prop d'empreses foranes de treballadors que tenen el règim o l'estatus de treballadors desplaçats, que és el que estem assistint. Que no només es fa en entorns on el mercat de treball, les condicions de treball són similars, com abans passava, per exemple amb Espanya, sinó que estem assistint a subcontractacions amb treballadors desplaçats d'origen llatinoamericà o africà. On sovint, tal com fa creure en informacions publicades o simplement la gent que en van parlant, tenen condicions de treball bastant inferiors a les que s'exigeixen al nostre país. No només des del punt de vista dels treballadors, que també que poden estar patint situacions de precarietat, diria que extrema, sinó entenem que es constitueix un element distorsionador, prop de la competència amb les empreses andorranes. És a dir, aquí exigim un estàndard laboral, que és el que és i per tant, si anem a subcontractar empreses fora d'aquí que no s'assegura que mantinguin el mateix estàndard laboral, ens podem trobar en condicions francament de competència deslleial prop de les o en relació a les empreses andorranes. Perquè competir en preus quan hi ha estàndards més inferiors és francament complicat.

I ens preocupa també, nosaltres entenem que aquesta finestra que s'obria amb la subcontractació via prestació de serveis a través de immigració, l'enteníem com una solució que es dona al país quan els treballs que s'han de subcontractar requereixen una especificitat elevada o s'ha de muntar maquinària que es compra a fora, etcètera. Però clar, per anar subcontractant empreses simplement per portar mà d'obra, el que ens podem trobar, hi insisteixo com deia, no només condicions de precarietat, sinó de competència deslleial. Un altre element o altre factor que hauríem de tenir en compte és que tenim un sistema de quotes en el nostre país i quin control s'estableix sobre aquestes subcontractacions, aquests treballadors desplaçats quan sí que seguim un sistema rigorós pel que fa a les nostres autoritzacions de residència i treball.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Espot, la seva dúplica.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies, senyora síndica.

Potser per reprendre la seva última observació, clar, jo crec que hem de desvincular el sistema de quotes que està relacionat, diguem, amb el treball vinculat a la residència o al treball fronterer, o fins i tot dels temporers amb el desplaçament de treballadors d'empreses estrangeres. Vostè sap, doncs, que aquests desplaçaments no estan vinculats ni estan sotmesos a cap sistema de quotes, sinó a tota una sèrie de requisits que fixa la llei

qualificada d'immigració. On s'han d'aportar un certificat d'antecedents penals, on s'han de portar tota una sèrie d'assegurances. El fet de que hi hagi una contractació laboral o que aquesta persona estigui inscrita com a autònoma. Però en tot cas no té res a veure amb els amb el sistema de quotes, que és un sistema que va per un altre via. O que per una altra tipologia d'autoritzacions.

En tot cas, jo estic, globalment, d'acord amb la reflexió que vostè feia. Jo crec que hem de pensar que en el moment en què es va aprovar la Llei de relacions laborals i inspirant-se fortament del Codi de relacions laborals del 2008, quan parlàvem de desplaçament de treballadors d'empreses estrangeres gairebé en el 99 per cent dels casos es tractava de treballadors que venien de països del nostre voltant, per tant, de països de la Unió Europea amb uns estàndards laborals molt similars i per tant, no es plantejaven aquest tipus de distorsions o de no equivalència d'uns estàndards mínims en matèria laboral. És veritat, com diu vostè que darrerament, com a conseqüència de l'escassetat de mà d'obra, i aquí jo crec que aquesta demanda de treballadors forans no obeeix a voler fer una competència il·legal de les empreses existents al país. Són les pròpies empreses del país que, precisament, com que no troben personal, en la majoria dels casos han de recórrer a personal de la Unió Europea. I com que també hi ha escassetat d'aquest tipus de personal a la Unió Europea, doncs han de recórrer a personal de països més llunyans. Països on és veritat, no sempre, però és veritat, que a vegades les legislacions laborals són més imperfectes que la nostra, més incompletes o potser no tan garantistes. I això jo crec que planteja un problema.

Efectivament, jo crec que hauríem de fer una reflexió entorn d'aquesta qüestió. No és una reflexió fàcil. No és una problemàtica que tingui una solució immediata perquè pensi que aquí hem de mirar com resollem una concurrència de normes. Perquè, en definitiva, aquesta gent que estan desplaçats aquí a Andorra han subscrit, són uns treballadors estrangers amb un empresari estranger que han subscrit un contracte a l'estranger sotmès a unes determinades normes laborals i, per tant, si els hi apliquem les nostres normes laborals, quines fem prevaldre? Pot ser, es pot dir que, no ho sé se m'acut ara aquí, que en cas de conflicte aquí a Andorra o en cas d'inspecció i de sanció, que s'apliqui la norma més favorable, per exemple. No ho sé, però en tot cas jo crec que això no ho resoldrem avui aquí. Però, estic d'acord. Tenim una problemàtica sobrevinguda que crec que haurem d'afrontar i haurem d'intentar resoldre en el futur.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyor cap de Govern.

Desitja repreguntar senyora Salazar? Primera repregunta.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies. Gràcies senyor cap de Govern.

Les respostes, li he de dir que, i miraré d'anar a pams, d'entrada, quan parlava de les quotes, la reflexió que el convidava a fer és si ens val la pena tenir un sistema de quotes tan rígid i estricte. Que nosaltres estem convençuts que sí, perquè ho és, és a dir, és garantista i està pensat per protegir el mercat intern del treball i que la gent al nostre país passi per davant d'algú que ve de fora a treballar, per tant, completament d'acord. Però ens val la pena tenir aquest sistema de quotes i, d'una banda, simultanejar amb un sistema que via prestació de serveis no imposa cap limitació?

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, jo crec que vostè ho ha fet una mica simplificat, tot plegat. És a dir, el desplaçament de treballadors i empreses estrangeres no és cert que no tingui cap tipus de limitació. Primer té una limitació temporal molt concreta. Per tant, hi ha tota una sèrie de feines que evidentment no poden anar per la via d'un desplaçament d'empreses estrangeres. Que requereixen, evidentment, entrar pel sistema de quotes. I contractar permanentment a algú o com a mínim, contractar-lo durant uns mesos. I després hi ha tota una sèrie també de requisits que es demanen. Per exemple, els antecedents penals per verificar, doncs, que no suposen una inseguretat per l'ordre públic, el deure d'assegurança, el fet de que també hi hagi una contractació laboral o que hi hagi la seva inscripció com a autònoms. Vull dir que sí que hi ha uns controls. Que ens hem de plantejar si potser els hem d'incrementar o els hem de variar? Bé, parlem-ne.

Però, també jo crec que aquí, com tot, les coses no són blanques o negres. És veritat que hem d'establir els mecanismes necessaris per no produir una competència deslleial a les nostres empreses. Però, per un altre costat, també hem de tenir en compte que molta de l'activitat econòmica de les nostres empreses es veuria hipotecada si no tenen aquesta possibilitat de fer venir treballadors d'empreses estrangeres. Per tant, és una arma de doble fil. I des d'aquest punt de vista, està bé que puguem parlar, però siguem conscients que qualsevol cosa que toquem aquí serà molt sensible.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor Espot.

Segona repregunta senyora Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Efectivament, aquest tipus d'autoritzacions es preveien amb una temporalitat molt marcada. Però el que s'està produint és que aquestes empreses que subcontracten quan exhaureixen el límit que els seus treballadors tenen, el límit temporal. Envien un nou contingent de treballadors. És a dir, n'estem convençuts que el que es preveia com una bona sortida per a moments puntuals s'està transformant en una sortida massa recurrent i intentant (inaudible), diria, requeriments o requisits que intenten regular. Creu des d'aquest punt de vista, que en el servei d'immigració s'hauria de preveure fer un control més extens i exhaustiu de quines són aquestes condicions de treball? Quines són les exigències que es requereixen? Perquè sabem que això requereix dimensió, però d'alguna manera, si aquests treballadors tampoc es poden inspeccionar des del punt de vista de la normativa andorrana, perquè queden exclosos, fora d'aquesta normativa, ens trobem en una situació de, si em permet la expressió barroera, de *far west*. No tenen cap control. És a dir, com a mínim no hi ha un control institucional. I per tant, nosaltres entenem que, nosaltres, el que li demano és el seu parer o el parer del Govern, si creuen que hauríem de reforçar aquests controls de immigració, a l'efecte, sobretot tenint en compte que no es s'incorren rebaixes gairebé no tolerables de l'estàndard laboral.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Jo crec que estem barrejant dues coses, és a dir, el fet de que no se'ls apliqui la legislació laboral andorrana vol dir que no estan sotmesos a la inspecció i control del Servei d'Inspecció de Treball, però evidentment estan sotmesos a la inspecció i control del Servei d'Immigració perquè estan aquí en virtut d'una determinada autorització, d'una determinada disposició de la Llei d'immigració. I tenim a través del Servei de policia i a través dels inspectors del Servei d'Immigració, un cos específic que el què es dediquen no és a verificar el compliment de les condicions laborals, sinó a verificar el compliment de les condicions d'immigració. Per tant, tot el què li deia, si s'hi ha estat més temps del compte. Si tenen els antecedents penals. Si... No ho sé. Tots els requisits que estableix la norma.

De fet, el propi servei d'Immigració ara m'ho recordava el ministre d'Interior ha engegat dues inspeccions específiques de contingents de treballadors d'aquestes característiques per verificar, precisament, que no estiguin aquí a Andorra, més temps del que la llei preveu, que compleixin amb tots els requisits que estiguin degudament dotats d'un contracte laboral, encara que aquest contracte potser no se li apliqui la llei andorrana, etcètera, etcètera.

I després tampoc és ben bé cert que en tots els casos, aquests treballadors desplaçats d'empreses estrangeres no se'ls aplicarà la llei andorrana perquè, com he dit abans, si el contracte laboral no diu que se'ls apliqui la llei d'un país estranger o no diu res, és a dir, o

no diu res o diu que se li aplica la llei andorrana, evidentment se'ls aplicarà la llei andorrana. Per tant, també estaran sotmesos a la inspecció i control del Servei d'Inspecció de Treball. Dit això, jo estic obert a parlar i a veure si cal reforçar una mica més aquests controls, d'acord amb els recursos de què disposem, òbviament, que són limitats. O si cal també fer alguna modificació puntual de la norma per adaptar-la a la realitat aquesta actual, que és radicalment diferent de la que teníem fa quatre anys quan es va aprovar la llei de relacions laborals.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor cap de Govern.

Desitja fer la tercera? Tercera repregunta Senyora Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Sí, gràcies, senyora síndica.

Se m'ha avançat a les repreguntes que li volia fer, senyor cap de Govern. Benentès l'aclariment de que el què ens interessa saber és el control des del punt de vista del estàndard laboral, no de les condicions d'immigració, perquè entenem que la norma de immigració s'està d'alguna manera, no diré pervertint, però, si s'està estirant massa aquesta norma. Per tant, el que ens preocupa és el control d'aquestes condicions de treball, pel fet que és fàcil d'entendre, les empreses andorranes han de cotitzar a la Seguretat Social, han de vigilar que els seus treballadors no facin més que un determinat nombre d'hores. Normalment aquesta implementació al territori fa que també repercuteixi econòmicament, que no és el què s'està produint amb treballadors desplaçats. Malauradament, hi ha molts dels casos que vénen de fora del país amb el menjar del dia i se'n tornen i pernocten a fora. És a dir, el que volem és que s'asseguri que aquest estàndard laboral compleix amb els requisits que s'imposen a les nostres empreses. Perquè si no, al final l'impacte econòmic que generen és, diria, gairebé zero a prop del teixit productiu andorrà: restaurants, bars de treballadors, etcètera. I en canvi, és difícil que puguin ajustar els preus, com deia a l'inici. La pregunta que li volia fer era si, la que li feia abans, no que no es facin controls des d'immigració, sinó si creu que s'han de fer també de les condicions de treball. Número 1. I la segona, que ja me l'ha avançat, és si tenien pensat alguna modificació de la llei d'immigració, justament per evitar que lo que es preveia com una situació puntual, temporal i vinculada a una especificitat molt concreta, acabi esdevenint, si em permeten, un *coladero* on lo l'únic que estem fent és fent la guitza les nostres empreses.

Gràcies, senyor síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyora consellera. Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies.

Sí que crec que li he contestat. Òbviament, també crec que hi ha d'haver un control per part del Servei d'Inspecció de Treball en la mesura que puguin controlar-ho. Per tant, tenint en compte, com li he dit abans, que pot haver-hi una part d'aquests treballadors d'empreses estrangeres que estiguin sotmesos a la legislació laboral andorrana. Evidentment, crec que és procedent i oportú que el Servei d'Inspecció de Treball també estigui al damunt. Ara bé, tenen els límits que tenen. A manca d'una modificació futura de la llei de relacions laborals. Si el contracte estableix que es regeixen per la llei laboral de l'estranger no podran, doncs, fer complir les condicions laborals andorranes. Amb una excepció, que abans no ho he dit, que és la qüestió relativa a la seguretat i salut en el treball, que precisament també és molt important. És a dir, una cosa són les condicions contractuals laborals, la llei de relacions laborals. I una altra cosa és totes les normes en matèria de seguretat i salut en el treball que es regeixen per una llei separada.

Aquí, tenint en compte que l'empresari, malgrat tingui empreses subcontractades, té una obligació de coordinació de l'activitat preventiva. Aquí sí que es pot fer una inspecció i si no es compleixen les condicions quant a les normes de seguretat i salut en el treball. Pel que fa a aquests treballadors, doncs, es pot eventualment sancionar l'empresari. Per tant, doncs, jo crec que aquí també és un motiu més que justifica que evidentment estic completament d'acord amb el fet de que el Servei d'Inspecció de Treball ha d'estar al damunt d'aquesta realitat. I nosaltres estem disposats a valorar la modificació de la llei d'immigració. Parlem-ne. Però ja li dic que és una qüestió que hem de filar molt prim i que, en tot cas, doncs si vostès ens volen fer propostes en aquest sentit, també seran benvingudes.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor cap de Govern.

Quarta repregunta, senyora Salazar.

La Sra. Judith Salazar:

Gràcies, senyora síndica.

Em permetrà senyor cap de Govern. No pensava fer la, però m'ha vingut al fil de la seva contesta i entenc que potser és massa sobtada i no disposa de la informació. En quin cas el que farem és fer-li la pregunta per escrit o via demanar informació. Sap vostè, té coneixement de quantes inspeccions s'han previst des del Servei d'Inspecció de Treball en els darrers dotze mesos per verificar aquest tipus de condicions de treball o de seguretat i salut en el treball d'aquests treballadors.

Gràcies, senyor síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies a vostè, senyora Consellera.

Senyor Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

No, no dispo aquí d'aquestes xifres i per tant, doncs amb molt de gust li facilitarem si ens fa arribar la demanda corresponent.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor cap de Govern.

Pregunta número 6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel molt il·lustre senyor Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata per escrit de data 20 de setembre del 2022, relativa a la prolongació de la concessió del túnel d'Envalira.

Fou registrada amb el número 712 i s'ha publicat en el butlletí número 114/2022, del 20 de setembre.

Exposa la pregunta el senyor Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, el senyor Jordi Font no és present avui per un tema personal sobrevingut i per tant, traslladaré la pregunta que va formular i la intervenció en el seu el seu nom. La pregunta diu: "Atesa la durada de la concessió del túnel d'Envalira, que a priori semblava suficient per a garantir la viabilitat econòmica de la mateixa per un màxim de 50 anys i que avui s'està prolongant perquè hi ha hagut una mancança de la xifra de negoci conseqüència de la crisi produïda per la pandèmia de la Covid-19. Es demana quins són els criteris econòmics que s'han manifestat perquè el Govern prengui la determinació de prolongar 8,2 anys aquesta concessió".

Gràcies.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Respon pel Govern el senyor Víctor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora Síndica. Gràcies senyor López.

Si em permet i per situar-nos fora de qualsevol dubte pel que fa o pel què el Govern ha pres la decisió d'allargar la concessió administrativa del túnel d'Envalira. La resposta, en tot cas, és simple. Doncs perquè el Govern, com en anteriors respostes s'ha dit en aquesta cambra, ha de complir amb la legalitat. En casos de força major, els contractants amb l'administració tenen dret a indemnització, el que és igual a restablir l'equilibri econòmicofinancer del contracte. I així ho estableixen els articles 56 del Codi de l'Administració, l'article 26.4 de la Llei de contractació pública vigent durant la pandèmia, i l'article 88.1 de la Llei de contractació pública, també vigent actualment. Els efectes de la pandèmia Covid-19 són sens dubte una causa de força major, perquè són efectes sobrevinguts, perquè són imprevistos, imprevisibles, inevitables, aliens a la voluntat de les parts i que no estan a mans del concessionari corregir-los. Així doncs, les lleis estipulen que el concessionari té dret a mesures que restableixin l'equilibri econòmicofinancer de la concessió administrativa alterat pels efectes de la pandèmia Covid-19.

Senyor López, i per respondre de forma oral a la seva pregunta precisa, permeti'm simplificar els criteris econòmics utilitzats per determinar l'allargament de la concessió, ja que considero que potser, vist l'abast dels informes, potser hauria estat millor, o més acurat, demanar informació per escrit. Però en tot cas, per simplificar, aquests criteris han estat bàsicament avaluar la pèrdua d'ingressos durant el bienni 2020 2021, la prognosi de creixement futur del trànsit, és a dir, el creixement futur dels ingressos i mantenir la taxa interna de rendibilitat, el TIR, del pla economicofinancer aprovat en el seu dia pel Govern i també tenint en compte la influència de la inflació futura.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Per la rèplica, senyor López.

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora Síndica.

Vagi per endavant i a fi d'evitar possibles comentaris desafortunats que, com a formació política, som totalment favorables a la pràctica d'adjudicacions per concessió. Creiem, doncs, que en el seu moment aquesta concessió va ser força encertada i va afavorir l'interès públic. Lluny de conèixer totes les clàusules de la concessió en qüestió, hem formulat la pregunta d'avui a fi de tranquil·litzar si és possible l'opinió pública sobre la modificació concedida pel Govern en referència a la durada de dita concessió. És molt difícil per a tothom assimilar que, per una crisi certament excepcional d'una durada de dos anys, es pugui justificar un allargament de la concessió d'aproximadament quatre vegades la durada de dita crisi.

Volem saber, i que tota la població sàpiga, tots els *tenants et les aboutissants* de la decisió de govern que volem suposar que seran plenament justificats. No voldríem deixar planar l'ombra justament de que les adjudicacions per concessió són una mena de procediment poc seriós i que permeten afavorir o penalitzar el concessionari en base a criteris subjectius i poc justificats. No sé si en aquest cas hi havia diversos postulants a la concessió, però si fos el cas, imaginem-nos el què podrien opinar els perdedors en l'adjudicació per concessió i tothom en general.

Aquests últims temps ja s'han donat alguns casos que per prou han fet planar dubtes i més dubtes sobre les clàusules i la seva seriositat del nostre règim de concessions. Recordar, sense entrar en detalls, la retirada del primer adjudicatari del transport sanitari després de les seves manifestacions amb bombo i plateret en els mitjans i en els mitjans públics. Més recents, tenim les possibles especulacions sobre les clàusules de la concessió de l'heliport, d'on es desprèn, sense equívoc, una clara impressió que, per malament que ho faci el concessionari, l'únic que arrisca quelcom és el que fa la concessió, és a dir, l'Estat. O més ben dit, tots nosaltres. Som un país petit, amb mitjans limitats i on tothom es coneix i seria molt i molt perniciosos per a nosaltres haver de deixar de continuar d'utilitzar el sistema d'adjudicacions de concessió per una falta de transparència i de rigor en les condicions establertes en dites concessions.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Per la dúplica, senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, senyora síndica.

En primer lloc, doncs, manifestar-li, senyor López, que la transparència és total i que per aquest fet intentaré donar-li totes les explicacions necessàries. I si més enllà d'aquestes explicacions, necessita, doncs informació addicional o la documentació, estic disposat, evidentment, com no pot ser d'una altra manera, a facilitar-li-ho. Però si em permet, doncs deixi'm situar-nos una mica perquè no hi hagi dubtes pel que vostè manifesta en relació del per què aquest increment de vuit anys amb una concessió, o amb aquesta concessió. Bàsicament només per recordar-li, la concessió es va fer per 50 anys. Aquesta societat concessionària assumeix totes les despeses de la concessió administrativa, l'amortització de la inversió, les despeses financeres, com vostè sap, el manteniment i reparació de la infraestructura, l'explotació, el personal, la neteja, el consum elèctric, altres com les assegurances, etcètera. L'únic ingrés que té la societat en aquest cas és, evidentment, el peatge. Durant la pandèmia dels anys 20 i 21 i les mesures de confinament i restricció de la mobilitat han provocat una disminució substancial del volum de tràfic pel túnel d'Envalira, fet que entenc que entendrà que correspon a una important disminució d'ingressos de la societat concessionària.

Perquè tingui algunes dades, fins al 2019, el tràfic anual del túnel de mitjana es mantenia o bé creixia lleugerament. Mentre que l'any 2020 el tràfic ha estat un 30 % i l'any 2021 un 21 % inferior. Li estalvio el nombre de passos de vehicles. Però en compliment de les lleis i tal com ja he exposat anteriorment, el Govern ha d'aplicar les mesures per restablir l'equilibri econòmicofinancer de la concessió administrativa per compensar la important davallada d'ingressos de la concessió. Alhora, la disposició addicional, que vostè coneix, de la Llei de pressupost de l'exercici 22 estableix la possibilitat d'allargar el termini de les concessions per restablir l'equilibri econòmicofinancer de les concessions administratives i dintre d'un límit màxim d'un 20 % del termini contractual i de manera justificada.

Acollint-se a aquesta disposició segona de la Llei de pressupost, la societat concessionària Túnel d'Envalira va presentar una sol·licitud per la qual demana que la concessió s'allargui 8,2 anys. Per justificar la sol·licitud, la societat concessionària presenta un informe elaborat per la delegació espanyola de l'empresa multinacional BDO, que vostè segurament deu conèixer. Conformement amb el contracte de concessió, l'informe de BDO adopta com a base de partida el pla econòmicofinancer de la concessió administrativa, que fou aprovat en el seu dia pel Govern. El Govern, com és evident, ha de contrastar que l'informe de BDO lliurat per la concessionària és correcte i, en aquest sentit, el Ministeri va encomanar a un despatx d'economistes del país que analitzés i verificqués l'informe de la concessionària amb les hipòtesis de partida, amb la metodologia, etcètera, si tot era correcte. L'informe del despatx andorrà, d'experiència contrastada, va validar l'informe de BDO. I a la vista, per tant, dels informes de BDO i del despatx andorrà, la Intervenció General del Govern va validar ambdós informes de forma favorable, validant les metodologies de càlcul emprades per allargar 8,2 anys la durada de la concessió administrativa.

Gràcies senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies senyor ministre.

Desitja repreguntar, senyor López? Primera pregunta.

El Sr. Pere López:

Sí. Gràcies, senyora síndica.

Sí. La primera repregunta seria si podríem saber el nom de la societat concessionària del túnel d'Envalira i saber el nom de la societat concessionària i saber si aquesta societat és de dedicació exclusiva o no en aquesta concessió.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, senyora síndica.

Em demana el nom de la concessionària. Ara actualment crec que és NdG. Abans havia estat Globalví. I quina era la segona pregunta? Perdoni.

El Sr. Pere López:

Sí, perdó, perdó. I si és una societat que té dedicació exclusiva o no a la concessió en qüestió?

El Sr. Víctor Filloy:

Desconec quines són les activitats en tot cas de l'empresa, però actualment la concessionària és aquesta i es dedica exclusivament a aquesta tasca en concret supòsit. Ara bé, si disposa o fa d'altres activitats empresarials al país ho desconec i tampoc és competència del Ministeri, conèixer o tenir aquesta informació.

La Sra. síndica general:

Segona repregunta senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies, senyora síndica.

També parlant de transparència, és difícil seguir una mica la informació en aquest sentit. Voldríem saber, concretament, quins són el volum d'ingressos que la societat explotadora ha perdut en aquests anys o, fins i tot, les pèrdues que hagi tingut. La veritat és que no és fàcil, on no ens ha estat fàcil, en cap cas, trobar cap mena d'informació econòmica amb relació a l'explotació. De fet, vostè també ha parlat d'uns percentatges, però en cap cas ha parlat de l'impacte econòmic que hagi pogut tenir aquesta concessionària durant el llarg de la crisi de la Covid. I no sabem si els comptes de la concessionària es poden obtenir en algun lloc per visualitzar d'aquesta manera que vostè diu tan transparent, realment que sigui a ulls de tothom, els efectes que ha tingut la crisi de la Covid sobre l'explotació del túnel.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Sí, gràcies senyor López.

Miri la transparència és total, absoluta i per garantir-li aquesta transparència, el què li dic és que tinc aquí tots els informes que esmentava, tant l'informe de BDO com a l'informe de la consultoria o el despatx d'economistes andorrà, aquí també a disposició. I doncs, si ens fa una demanda d'informació per la via escaient. No hi ha absolutament cap problema per fer-li enviar aquesta informació perquè la pugui contrastar més tècnicament. Però entendrà que és un dossier elevat amb càlculs, que si em permet, són complexes d'explicar oralment i que també no són objecte ara potser d'entrar massa al detall. Però en tot cas aquí té l'informe i el poso a la seva disposició en el cas de que necessités contrastar-lo. Tant, com li deia, aquest de l'empresa BDO, que és una de les grans empreses que fan aquest tipus d'auditories, com vostè sap, tant com el del despatx andorrà, si es precis i vostè necessita aquesta informació.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Tercera repregunta senyor López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies senyora síndica.

Jo i el senyor Font i la resta de membres dels companys de grup parlamentari li agraïm la informació. Però en tot cas, quan es parla de ser transparent és amb el conjunt dels ciutadans. No és pas que ho tingui jo. Però ja que vostès han decidit allargar vuit anys, els ciutadans, crec que tenen dret a saber de manera transparent les dades que fonamenten. Jo ja m'ho miraré, però crec que vostè, com a ministre i el seu govern, que va prendre aquesta decisió, són els responsables d'explicar-ho perquè tothom ho conegui i ho sàpiga. També li voldria demanar si l'empresa explotadora va demanar ajuts al Govern per fer front a la crisi i en concret, si es van practicar ERTOS o van demanar crèdits tous al llarg de la crisi de la Covid.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor conseller.

Senyor ministre.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies, senyor síndica.

Pel que fa a la primera part de la pregunta, entenc que potser publicar els informes d'aquestes empreses pels quals sol·licita al govern l'allargament, pels públics no té absolutament cap cap sentit. Però en tot cas, sí que des d'aquesta cambra, si es demana

aquesta informació, es pot posar a disposició. Però en tot cas també quan es va decidir allargar la concessió en un Consell de Ministres. El ministre portaveu ho va anunciar i va donar les explicacions, diguéssim, d'ordre genèric, necessàries. Si vol aprofundir, com vostè pretén, amb la informació ja li dic que està totalment a la seva disposició. I pel que fa a la seva segona pregunta, no em consta que la societat hagi demanat cap ajut concret pels ERTOS. De fet, quasi que li asseguraria que no va demanar absolutament cap ajut durant la pandèmia Covid-19.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

Desitja fer la quarta pregunta. Endavant!

El Sr. Pere López:

Gràcies, senyora Síndica.

Bé, pensem que una prolongació com la que s'ha produït, que afecta al 16,4 %, si els números estan ben fets, de l'adjudicació principal, demana una sèrie d'explicacions públiques davant dels ciutadans de saber quin és l'impacte econòmic que ha tingut la concessionària, que ho justifica d'aquesta manera. I pensava que el govern avui ho tindria. I, a mi que em diguin que han passat un 20 % de cotxes menys o no sé quin percentatge m'ha dit, no em serveix de res. Hauríem de saber si realment hi ha hagut unes pèrdues al llarg d'aquest període que justifiqui i que faci el concessionari. Perquè al final són vuit anys més que els ciutadans del Pas de la Casa, que les persones que utilitzen el túnel que van cap a França o que venen hauran de pagar i per tant, ha d'haver hi una justificació. I que quan el Govern pren aquesta decisió segur que ve avalada per aquests informes que al nostre entendre, sent una concessió pública, quan es parla de transparència en alguna pàgina web s'haurien de poder consultar i haurien d'estar a l'abast de tothom. Per tant, li volia demanar si creu que aquesta és una decisió que respon a l'interès nacional, en tot cas, ens mirarem els informes i en parlarem en una altra ocasió.

Gràcies, senyor síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor López.

Senyor Filloy.

El Sr. Víctor Filloy:

Gràcies senyora síndica.

Bé, com li deia, doncs no crec que sigui procedent fer públics aquests informes en cap pàgina web. Són uns informes interns de l'empresa que ens han facilitat que nosaltres hem

contrastat amb una altra empresa d'economistes andorrana, com li deia, i que no només això, si que una vegada teníem els dos informes, tant el de BDO com el de l'empresa d'economistes andorrana, la Intervenció General de l'Estat, la Intervenció General del Govern ha emès un informe favorable, prèvia també revisió dels dos informes, determinant que l'allargament d'aquesta concessió en 8,2 anys corresponia exactament a les pèrdues efectuades durant els dos anys de pandèmia per aquesta concessionària. En tot cas, si precisa de més informació i vol també, que hi hagi una informació tècnica i precisa més àmplia, em poso a la seva disposició també per si vol que facin una compareixença, concretament unes persones que vostè cregui per tal d'explicar els informes d'una forma més detallada i més explícita. Per tant, estic a la seva disposició si així ho creu, senyor López.

Gràcies, senyora síndica.

La Sra. síndica general:

Gràcies, senyor ministre.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Que tinguin una bona tarda.

(Són les 17.52 h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 29 de setembre del 2022

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 28 de setembre del 2022, relativa **a les improvisacions del Govern en matèria d'urbanisme**, amb declaració d'urgència, (Reg. Núm. 726).
2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 19 de setembre del 2022, relativa **al bus gratuït pels temporers**, (Reg. Núm. 700).
3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 19 de setembre del 2022, relativa **a la decisió presa pel Govern d'iniciar el projecte de construcció dels accessos al terreny on es projectaria la implementació del futur laboratori P3 de Grifols sense esperar la decisió del Tribunal**, (Reg. Núm. 701).
4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general no adscrita, per escrit de data 19 de setembre del 2022, relativa **a les obres de millora de l'hospital**, (Reg. Núm. 702).
5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Salazar Álvarez, presidenta suplent del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de setembre del 2022, relativa **amb el desplaçament de treballadors forans per la via de la presentació de serveis entre empreses andorranes i estrangeres**, (Reg. Núm. 711).
6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Font Mariné, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 20 de setembre del 2022, relativa **a la prolongació de la concessió del Túnel d'Envalira**, (Reg. Núm. 712).

Diari de Sessions del Consell General

Carrer de la Vall, 9-13 – AD500 Andorra la Vella – Principat d'Andorra – Tel. (376) 877877 – www.consellgeneral.ad

Dipòsit legal: AND.342-2021